

Cornelius is niet ons voorbeeld.

Uit: www.trustingthelord.com

Onder gelovigen zijn er die er aan vasthouden dat Cornelius, de Romeinse hoofdman, in Handelingen tien, een voorbeeld is van de redding van een Heiden die gaat behoren tot het lichaam van Christus. Dat is gebaseerd op de veronderstelling dat “het koninkrijk werd ingetrokken bij de steniging van Stefanus” en dat een ieder die daarna ‘geloofde’ automatisch ging behoren tot het lichaam van Christus. De meesten die deze visie voorstaan zullen naar Handelingen twee verwijzen als het begin van de gemeente. Met andere woorden, de boodschap ging geleidelijk van voornamelijk Joodse tot voornamelijk Heidense gelovigen. De meesten die deze visie voorstaan zien slechts één lichaam van gelovigen, of slechts één gemeente, in de zogenaamde “nieuw testamentische” periode. De bijbel is echter duidelijk dat God DRIE gemeenten herkent. Niet slechts één. Er is de “gemeente in de wildernis”, waarvan Mozes de leider was; er is de “gemeente te Jeruzalem”, waar Petrus als woordvoerder naar voren kwam; en er is de gemeente “het lichaam van Christus”, een nieuwe schepping en alleen aan Paulus geopenbaard. Paulus werd in Handelingen negen gered, vandaar dat iemand, die in staat is deze onderscheidingen in de schrift te herkennen, zal erkennen dat Paulus het EERSTE lid en het VOORBEELD is van de gemeente, het lichaam van Christus. (1Tim.1:15-16).

Er zijn er echter die geloven dat het lichaam van Christus is begonnen in het midden van het boek Handelingen maar die toch naar Cornelius wijzen als een voorbeeld van “overgang”. Dezen lijken zich vast te houden aan het geloof dat een ieder, die is gered na de steniging van Stefanus, (waar het, volgens de bijbel, de laatste keer was dat “nationale bekering” werd aangeboden aan Israël) valt binnen in wat zij noemen “de ‘maar nu’ openbaring” en daarom in het lichaam van Christus MOET zijn.

Ik geloof dat het innemen van deze positie om vele redenen foutief is, en ik zal overgaan naar de belangrijkste redenen. De belangrijkste van allen is ten eerste om te betuigen dat alle mensen, van alle eeuwen, van Genesis tot en met Openbaring, gered worden door geloof. Maar NIET ALLEN worden gered uit genade en door geloof. Er zijn er die gered zijn door geloof plus werken.....of met andere woorden.....het doen van iets. Alle redding is door GELOOF IN WAT GOD HEEFT GEZEGD. Maar het is vanuit de bijbel duidelijk dat God verschillende dingen zegt tot verschillende mensen in verschillende tijden.

Een goed voorbeeld in dezen zijn Kaïn en Abel. God stelde het bloedoffer in in de hof van Eden: “*En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen,Gen.3:21.* Het spreekt vanzelf dat Adam zijn zonen leerde hoe ze God moesten aanbidden, wanneer ze God moesten aanbidden en WAT ZE MOESTEN BRENGEN om te aanbidden. Abel bracht het aanvaardbare offer, Kaïn deed dat niet...en de bijbel zegt in Genesis vier dat: “*de HEERE zag Habel en zijn offer aan;Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan*”. Een ander voorbeeld is Noach. De bijbel zegt dat “*...Noach vond genade in de ogen des HEEREN*”. Het vinden van genade volgt uit het feit dat Noach iets deed om genade te vinden. Feitelijk was Noach de enig levende mens die nog steeds het bloedoffer hield zoals Abel dat ook deed. God zei Noach dat hij een ark moest bouwen om zijn huis te redden (Gen.6:18). En Noach deed wat God hem had gezegd. Echter in uw geval is u niet verteld om iets te DOEN, u werd gezegd iets te GELOVEN. “*Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden,..*” (Hand.16:31).

In Handelingen tien, vers 34, zegt Petrus tot Cornelius: *“Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is”*. Dat is een zeer gekwalificeerde verklaring want in het volgende vers bewijst Petrus dat God, dispensationeel gezien, wel een aannemer des persoons is omdat hij zegt: *Maar in allen volke, DIE HEM VREEST en GERECHTIGHEID WERKT, is Hem aangenaam. (Hand.10:35)*. Het negatieve in deze bewering is dat, ondanks dat iemand God vreest, hij niet aangenaam is als hij geen GERECHTIGHEID WERKT. Het is te vergelijken met hetgeen Jacobus heeft geschreven in het boek Jacobus, dat: *“geloof zonder werken is dood” (Jac.2:26)*. (Merk a.u.b. op dat GENADE zonder werken NIET dood is!) Paulus schreef later, in Titus 3:5: *“Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden,.....”*. Deze beide verzen zijn strijdig met elkaar tenzij u de VERDELING in de schrift herkent.

De hele basis betreffende de redding van Cornelius, in Handelingen tien, is in het geheel niet binnen “de bedeling der genade Gods” want Petrus was niet een “uitdeler der genade Gods” en heeft ook nimmer gezegd dat hij dat is, en zo zegt ook de bijbel niet dat er buiten Paulus enig apostel is geweest die: *“uitdeler der verborgenheden Gods”* was. (1Kor.4:1). Paulus zegt in 1Kor.9:16-17 dat: *“de uitdeling van het evangelie is mij toebetrouwd”* Paulus zegt: *“uit genade BENT U GERED”*. Petrus schrijft integendeel vanuit een totaal ander perspectief in 1 Petrus één, vers 13:

“1Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

Petrus verwachtte genade te ontvangen aan het einde, als hij volhardde tot het einde, zoals de Heer hem had gezegd:

“Matth.24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

In 2 Petrus 1:10 waarschuwt hij hen om: *“....benaarstigt u te meer, uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig Koninkrijk....”*. Aan het einde van zijn leven zegt Petrus: *‘.....wacht u, dat gij niet door de verleiding der gruwelijke mensen mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid” 2 Petrus 3:17*. In de boodschap van “EERSTIJD”, gepredikt door Petrus en de twaalven, was geloof plus werken noodzakelijk om gered te worden. Hun redding zal aan het einde zijn, teweten het einde van hun leven of aan het einde van de verdrukking, welke maar het eerste komt. Hun werd kracht gegeven om te volharden tot het einde (Hand.1:8). (Niemand heeft vandaag de dag de macht om “kinderen Gods te worden” zoals dat staat in Joh.1:12. Die leer behoort tot de boodschap van “eertijds”).

Tegengesteld aan de mening van sommigen, de Pinkster gelovigen....en daar hoort EEN IEDER bij die onder de bediening was van Petrus....of de bediening van Jacobus, of Johannes, of Stefanus, of Filippus....of welke andere apostel of evangelist van het koninkrijk dan ook HAD EEN OP PRESTATIES GEBASEERDE ZALIGHEID. Religieuze mannen hebben geworsteld met Hebrreeën 6, vers 4-6 en Hebrreeën 10:26 en andere Hebrreeuwse geschriften totdat de Baptisten kwamen en beweerden dat degenen in zulke passages “valse belijders” waren. Maar dat is NIET WAAR. Joh.1:11 zegt: *“Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”*. En vers twaalf zegt: *“Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij MACHT GEGEVEN kinderen Gods te worden....”*. Let op dat er niet wordt gezegd dat ze zonen van God werden GEMAAKT, of dat ze verzoening

ontvingen, of dat ze werden gedoopt in het lichaam van Christus. Geen van die dingen zijn van toepassing in deze passages.

De doop MET de Heilige Geest was voor KRACHT, kracht om te lijden, kracht om te volharden, kracht om: “*en zij hebben hun leven niet liefgehad tot den dood toe*” (Op.12:11). MAAR HET NAM HUN VRIJE WIL NIET WEG. God overweldigde hun vrije wil niet en God stelde hen nimmer vrij van hun verantwoordelijkheid tot HET MAKEN VAN EEN KEUZE. Hun redding was door geloof OP PROEF. Er waren, in het begin van het boek Handelingen, dus 8000 gedoopte gelovigen die NIET GERED waren, en ze zouden niet eerder gered worden totdat de Verlosser uit Sion zou komen om het verbond van Jeremia 31:31 te vervullen, Hebrëen 8:8 en Romeinen 11:27: “*En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen*”. De redding van Cornelius, de Romeinse hoofdman komt hier geheel mee overeen en is niet anders.

Cornelius werd gezegend door God in overeenstemming met de belofte van God aan Abraham in Genesis twaalf vers 3: “*En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt;.....*”.

U ziet deze belofte eveneens werken in het geval van de Syrofenicische vrouw in Mattheüs 15, de hoofdman in Mattheüs 8:5, de hoofdman in Lukas 7:6 en Cornelius, de hoofdman, in Handelingen tien. Deze mensen ZEGENDEN het zaad van Abraham.....en God zegende hen. Ze werden niet GERED door het zegenen van het zaad van Abraham, of door het zegenen van Israël, maar omdat ze wisten dat ze in de positie waren van: “.....honden onder de tafel die de kruimels van het brood van de kinderen aten” “(volgens Matth.15:26). Houdt in gedachten dat ALLEEN in de bedeling der genade Gods beide, Jood en Heiden, gelijk zijn voor God. Daarvoor was Israël verhoogd boven alle volken. In de toekomst zal het Israël Gods (niet het Israël in het avondnieuws op de televisie) opnieuw in die positie zijn. De bijbel zegt dat: “*En alzo ZAL GEHEEL ISRAËL ZALIG WORDEN.....*” (Rom.11:26). Petrus en allen die betrokken waren bij zijn bediening zullen daarvoor ook in aanmerking komen.

Hoe kon Cornelius gered worden door het evangelie van Paulus? Als Cornelius gered was door het evangelie van Paulus, het enige evangelie waarbij u door de Geest wordt gedoopt in het lichaam van Christus, waarom vertelde de engel dan niet aan Cornelius om Paulus te laten komen in plaats van Petrus? Ten tijde van Handelingen tien had Petrus nog niets gehoord over de boodschap van Paulus. Hij leerde dat voor het eerst ten tijde van Handelingen 15. “*Zo is dan het geloof uit het GEHOOR, en het GEHOOR door het Woord Gods*”, (Rom.10:17). De enige manier dat u gered kunt worden, IN WELKE BEDELING DAN OOK, is in uw reactie OP WAT U HOORT. Cornelius hoorde wat Petrus zei en Petrus zei dat het vrezen van God en het WERKEN VAN GERECHTIGHEID iemand aangenaam maakt voor God.....hetgeen wil zeggen.....dat zonder het werken van gerechtigheid iemand niet aangenaam is voor God.

Petrus predikte tot Cornelius, (Hand.10:43) dat aan Jezus Christus: “*geven al de profeten getuigenis, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden **ontvangen zal** door Zijn Naam*”. Die vergeving was eerst bij de tweede komst van Christus. Met andere woorden, het uitwissen van hun zonden, volgens Petrus in Handelingen drie, vers negentien en twintig, zou plaats vinden bij de tweede komst van Christus. “*Tot vergeving der zonden*” (Hand.2:38) is niet hetzelfde als het “*uitwissen van zonden*” (Hand.3:19-20). Die leer is tegengesteld aan de leer van Paulus, die leer zegt dat Christus is gestorven voor AL onze zonden, en door wie (Jezus Christus) wij (in het lichaam van Christus) NU HEBBEN ONTVANGEN de verzoening. De verzoening voor Israël is, volgens Petrus, bij de tweede komst.

Toen de Heer aan Paulus openbaarde dat hij, ten tijde van Handelingen vijftien, op moest gaan naar Jeruzalem, “OM HUN HET EVANGELIE VOOR TE STELLEN DAT IK PREDIK”, kunt u zien dat Petrus, ter redding voor deze Koninkrijks heiligen, van dezelfde boodschap getuigde: “volharden tot het einde”. Eigenlijk staat Petrus op en doet verslag van zijn PREEK tot de Heidenen. Er is in de bijbel geen verslag dat Petrus ooit predikte tot andere Heidenen dan waar Petrus hier over spreekt:

“Hand.15:7: En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven.

“Hand.15:8: En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons;

“Hand.15:9: En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof.

Er zijn er die geloven dat, omdat Petrus zegt dat er “geen verschil is tussen ons en hen”, dit betekent dat Cornelius in het lichaam van Christus is. Meestal is het zo dat degenen die dat geloven ook geloven dat Petrus in het lichaam van Christus is. Maar dat kan niet zo zijn. Petrus is niet in het lichaam van Christus. Als Cornelius hier in het lichaam van Christus is, dan is Petrus dat ook, en ook de gehele Pinkster gemeente. Als Petrus en degenen van Pinksteren in het lichaam van Christus zijn dan is God de auteur van verwarring en dat kan niet zo zijn. De leer door Petrus geschreven in 1 en 2 Petrus is finaal tegengesteld aan de leer geschreven door Paulus in Romeinen tot en met Filemon. Het is onmogelijk dat u de leer kunt geloven en gehoorzamen die is geschreven door Petrus en tegelijkertijd de leer geloven en gehoorzamen die door Paulus is geschreven. (Een klassiek voorbeeld van het verschil, en er zijn er zeer velen, is een vergelijking tussen 1Petrus 2:9 en Galaten 3:28. De ene gaat over een “heilig volk” terwijl de ander gaat over een “gemeenschappelijk lichaam” waarin er geen nationaliteiten zijn). De waarheid is, zoals in vers elf van Handelingen 15, dat Cornelius GERED ZAL WORDEN. Er is GEEN VERSCHIL in redding van Cornelius en de redding van Petrus. Beiden moeten volharden tot het einde:

“Hand.15:11: Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

Wat gelooft Petrus wanneer zij GERED ZULLEN NWORDEN?

“1Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

Jacobus bevestigt dit in vers zestien en zeventien als hij citeert uit de profeet Amos. De DAG waarover het gaat in de passage is de tweede komst van Christus:

“Amos 9:11: Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar retten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;

“Amos 9:12: Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet.

Volgens de profetie zal Christus weer terugkomen en zal Israël worden verheven boven alle volken, ze zullen een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk, en de Heidenen zullen onderwezen worden (“onderwijst al de volken” zoals dat staat in de zogenaamde grote opdracht Matth.28:19) door de priesters des Heren, het volk Israël. De gemeente, het lichaam van Christus, is niet het onderwerp van profetie. Zoiets als een lichaam van gelovigen bestaande uit Joden en Heidenen, allen gelijk in één lichaam, is vreemd aan iedere profetie in het Oude Testament. Het lichaam van Christus is niet te vinden in het Oude Testament. Als iemand dus zegt dat hij, Cornelius, wel in het lichaam van Christus is...maar hij wist het niet...maar God wist het wel. Welnu, geloof komt door het horen. Hoe kan iemand ergens in geloven dat hij nog nimmer had gehoord? Cornelius heeft nimmer het evangelie van Christus gehoord, geloofde het evangelie van Christus niet omdat hij het niet had gehoord en hij was niet in de gemeente, het lichaam van Christus....hij moest “volharden tot het einde”...evenals ook Petrus. Hij, en Petrus, zullen worden opgewekt....en het koninkrijk binnengaan. De boodschap van Paulus is anders. In het evangelie van Paulus heeft Jezus Christus volhard tot het einde IN ONZE PLAATS.

Het evangelie van het Koninkrijk moest gepredikt worden in de gehele wereld, te beginnen in Jeruzalem. Toen Stefanus werd gestenigd werd het aanbod van NATIONALE BEKERING ingetrokken, maar het aanbod van redding gebaseerd op het evangelie van Petrus werd niet ingetrokken. Nadat Stefanus was gestenigd werden alle gelovigen, te Jeruzalem, verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen. (Hand.8:1).

“Hand.8:5: En Filippus kwam af in de stad van Samaria, en predikte hun Christus.

“Hand.8:6: En de scharen hielden zich eendrachtelijk aan hetgeen van Filippus gezegd werd, dewijl zij hoorden en zagen de tekenen, die hij deed.

“Hand.8:12: Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.

“Hand.8:14: Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes;

“Hand.8:17: Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest.

Zullen de Samaritanen het koninkrijk binnengaan? Ja. Filippus predikte het zelfde evangelie tot de Ethiopische eunuch en hij werd MET WATER gedoopt. Zal hij het Koninkrijk binnengaan? Ja. Nu komen we tot het verslag van Cornelius:

“Hand.10:1: En er was een zeker man te Cesarea, met name Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de Italiaanse;

“Hand.10:2: Godzalig en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk biddende.

Cornelius hoorde Petrus prediken, geloofde wat Petrus predikte, werd gedoopt MET DE HEILIGE GEEST.....niet door de Heilige Geest in het lichaam van Christus....en werd eveneens met water gedoopt. Met Petrus waren er zes andere Joden mee gegaan naar het huis

van Cornelius en zij allen hoorden hen in tongen spreken, het TEKEN voor de Joden dat Cornelius dezelfde doop had als zij, en dus de kracht had om te volharden tot het einde. Zal Cornelius het koninkrijk binnengaan? Ja.

Petrus had apostolische autoriteit over de gehele wereld tot de tijd van Handelingen vijftien. Het verslag laat echter zien dat Petrus nimmer ergens heenging. Hij bleef te Jeruzalem. Hun “grote opdracht” had een speciale volgorde. Het was EERST Jeruzalem in overeenstemming met de instructies van de Heer in Handelingen 1:8. Die opdracht hebben ze nimmer volbracht. Alle twaalf de apostelen verbleven in de buurt van Jeruzalem. Ze waren bereid voor en uitzien naar de tweede komst van Christus en het Koninkrijk dat dan zou worden opgericht. Wat er gebeurde met de ontmoeting van Petrus met Cornelius was het feit dat Petrus werd voorbereid om later de bediening van Paulus te verdedigen. Petrus, Jacobus en Johannes erkenden, met een handdruk, in de vergadering van Handelingen 15, “de genade, die mij (Paulus) gegeven was” zoals dat staat in Galaten twee vers negen, de openbaring aan Paulus gedaan, ze stemden in dat zij alleen tot de besnijdenis zouden gaan.....en zodoende had Petrus, na die tijd, geen autoriteit meer over de Heidenen. (Een ieder die beweert dat hij Petrus, Jacobus of Johannes volgt moet bijbels bewijs leveren voor de autoriteit om dat te doen). Ten tijde van Handelingen 28:28 had hij helemaal geen apostolische autoriteit meer....nergens meer. Dus gedurende de tijd van het boek Handelingen waren er twee groepen mensen, twee lichamen van gelovigen.....de ene volgde Paulus en diens leer en de andere volgde de leer van de apostelen van het Koninkrijk. De “leer” van de twee groepen mensen verschilde.

Het programma van het Koninkrijk verdween gedurende het boek Handelingen terwijl de bediening van Paulus toenam. Paulus zegt in Kol.1:23 dat zijn evangelie werd gepredikt “onder al de creature, die onder den hemel is”. Dat kan niet het evangelie van Petrus zijn geweest want de Heer heeft in Mattheüs 24 gezegd dat het evangelie van het koninkrijk in de hele wereld gepredikt zou worden en daarna zou het einde komen. U zult in uw bijbel geen enkel verslag vinden dat ook maar één van de apostelen van het Koninkrijk, Petrus en de twaalfen, een bediening als prediker hebben gehad na de tijd van Handelingen twaalf. In die tijd werd Jacobus, de broeder van Johannes, door het zwaard gedood en Petrus werd geattesteerd en in de gevangenis gezet. Een engel bevrijdde Petrus van een wisse dood en de bijbel zegt dat Petrus “reisde naar een andere plaats”. Er is ons niet verteld welke plaats dat was, en het enige wat we weten van Petrus, of van iemand van de twaalfen, is dat ze brieven schreven aan de gelovigen van het Koninkrijk.

Maar Paulus zegt in Romeinen 15:20 dat hij is: “...zeer begerig geweest ben om het Evangelie te verkondigen, niet waar Christus genoemd was, opdat ik niet op eens anders fundament zou bouwen”. De fundamentele waarheid, dat Christus is gestorven voor onze zonden en op is gestaan voor onze rechtvaardigmaking, is anders dan de fundamentele waarheid die Petrus predikte tot Cornelius, dat door Jezus Christus hij vergeving zou krijgen. “Tot vergeving der zonden” is niet het zelfde als “het uitwissen van zonden”. Het uitwissen van de zonden, voor de Koninkrijks gelovigen, de kleine kudde, gebeurt bij de tweede komst van Christus. In het evangelie van Paulus is de gelovige, door het geloof in het volbrachte werk van Christus, voor eeuwig bevestigd, maar in het evangelie van Petrus, zoals hij predikte tot Cornelius, waren er WERKEN der rechtvaardigheid nodig, en het volharden tot het einde was vereist teneinde deelgenoot te worden van de verzoening AAN HET EINDE.

Degenen in Hebr.3:6 moesten hun geloof tot het einde toe vasthouden en in vers veertien zouden ze Christus deelachtig worden “zo wij anders het beginsel van dezen vasten grond tot

het einde toe vast behouden". Er is een "ALS" in de redding van de Hebreëen en het staat in schril contrast met de leer van Paulus waarin wij "volmaakt in Christus" zijn. (Kol.2:10-14) Hoewel ze deelgenoot waren van de Heilige Geest, en "...gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw" was het voor hen mogelijk om AF TE VALLEN en konden ze daarna niet "wederom vernieuwd" worden. Er zijn er die beweren dat het hier gaat over het afvallige volk. Dat is niet zo, hier wordt gesproken over mensen DIE VERNIEUWD ZIJN MAAR NIET OPNIEUW VERNIEUWD KUNNEN WORDEN. In Hebr.10:26 is het duidelijk dat ze niet OPZETTELIJK KONDEN ZONDIGEN en gered blijven.

1Joh.1:9 zegt aangaande deze koninkrijks gelovigen:

"1Joh.1:9: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

Er zijn er die dit vers aanbevelen als een "onderhoudsprogramma voor redding" voor de leden van het lichaam van Christus. De waarheid is dat 1 Johannes zelfs niet gaat over het lichaam van Christus, maar gaat over het priesterschap van Israël in de context van de verdrukking. De reiniging waarover Johannes schrijft is de reiniging "TE DIEN DAGE" van Zacharia 13:1. Het is verbonden met de tweede komst van Christus. Wanneer iemand gereinigd is van ALLE ongerechtigheid is er geen noodzaak meer om "dagelijkse, wekelijkse of maandelijkse reiniging" zoals sommigen beweren. 1Joh.1:9 staat in schril contrast met Kol.2:13:

"En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

En in 1Joh.5:16: *".....Er is een zonde tot den dood; voor dezelve zonde zeg ik niet, dat hij zal bidden...."*. Een voorbeeld hiervan is Ananias in Handelingen vijf, deze verkocht een eigendom, maar in plaats van het aan de voeten van de apostelen te leggen...hield hij een deel van het geld zelf en loog er over tegen God. Paulus zegt dat hebzucht een vorm van afgoderij is. Ananias...en zijn vrouw...vielen dood ter aarde omdat ze gelogen hadden tegen God. Niet gedood in de geest...maar GEDOOD DOOR DE GEEST! Opzettelijk zondigen betekende toen de DOOD en zo zal het ook zijn in het Koninkrijk. De overwinnende kracht is beschikbaar voor de Koninkrijks gelovige....maar de keus is altijd aan hem...en HIJ KAN AFVALLEN. Vandaar dat Petrus aan het einde van zijn leven schrijft:

"2Petrus 3:17: Gij dan, geliefden, zulks te voren wetende, wacht u, dat gij niet door de verleiding der gruwelijke mensen mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid;

Het evangelie van Petrus aan Cornelius in Handelingen tien is NIET ONS VOORBEELD. Hier is de onze:

"1Tim.1:15: Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.

"1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Paulus schreef aan Timotheüs om sommigen te vermanen: "geen andere leer te leren" en volgens 1Kor.11:1: "Weest mijn (Paulus) navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus". De

openbaring van de verborgenheid met betrekking tot de gemeente, het lichaam van Christus, is aan Paulus toevertrouwd, niet aan Petrus. Petrus zegt dat de dingen die Paulus schrijft moeilijk te begrijpen zijn. De leer van Petrus is een boodschap van EERTIJDEN en dat is bepaald anders dan de leer van Paulus.

Geestelijke dingen zijn, volgens de Heer, woorden en in 1Kor.2:13 zegt Paulus: “*Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende*”. Als u de WOORDEN die door Petrus zijn gesproken vergelijkt met de WOORDEN die door Paulus zijn gesproken zijn ze duidelijk verschillend. Cornelius HOORDE NIMMER DE WOORDEN VAN PAULUS. Hij hoorde de woorden van Petrus en werd gered door geloof in wat hij hoorde. “.....*Het geloof is uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods (Rom.10:17)*.”

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

De King James vertaling zegt het nog duidelijker:

*“2Tim.2:15: **Study** to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.*

We moeten het woord van God, volgens 2Tim.2:15, bestuderen en dat kost gebed, tijd en inspanning. Heeft u dat er voor over?